ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

15. září 2005 *

Ve věci C-199/03,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 13. května 2003,

Irsko, zastoupené D. O'Haganem, jako zmocněncem, ve spolupráci s P. Gallagherem, SC, a P. McGarrym, BL, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené L. Flynnem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci,

generální advokát: A. Tizzano,
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. ledna 2005,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 24. února 2005,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Irsko domáhá zrušení rozhodnutí Komise C (2003) 99 ze dne 27. února 2003 o snížení pomoci z Evropského sociálního fondu poskytnuté rozhodnutími Komise C (94) 1972 ze dne 29. července 1994, C (94) 2613 ze dne 15. listopadu 1994 a C (94) 3226 ze dne 29. listopadu 1994 (dále jen „napadené rozhodnutí").

Právní rámec

Nařízení (EHS) č. 2052/88

2 Článek 4 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech strukturálních fondů a jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 185, s. 9), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2081/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 5, dále jen „nařízení č. 2052/88"), zní následovně:

„Akce Společenství doplňují odpovídající vnitrostátní operace nebo k nim přispívají. Jsou zaváděny pomocí důkladných konzultací mezi Komisí, dotyčnými členskými státy a příslušnými orgány – v rámci možností daných institucionálními pravidly a praxí existující v každém členském státě také včetně hospodářských a sociálních partnerů – které členské státy určí na celostátní, regionální, místní nebo jiné úrovni, přičemž každá strana jedná jako partner usilující o dosažení společného cíle. Tyto konzultace jsou zde dále nazývány ‚partnerství'. Toto partnerství zahrnuje přípravu, financování, jakož i *ex ante* posuzování a *ex post* hodnocení akcí.

Partnerství se uskutečňuje v plném souladu s institucionálními, právními a finančními pravomocemi každého z partnerů." *(neoficiální překlad)*

3 Článek 13 odst. 3 tohoto nařízení stanoví, že pro opatření uplatněná v regionech, které mohou využívat pomoci na základě cíle č. 1, dosahuje pomoc Společenství ze strukturálních fondů maximálně 75 % z celkových nákladů a obecně přinejmenším 50 % z veřejných výdajů.

Nařízení (EHS) č. 4253/88

4 Podle čl. 9 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 374, s. 1), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2082/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 20, dále jen „nařízení č. 4253/88"), není možno prostředky ze strukturálních fondů nahrazovat veřejné anebo jiné obdobné strukturální výdaje členského státu na všech územích, kterým lze poskytnout pomoc v rámci jednoho cíle.

5 Podle čl. 17 odst. 2 tohoto nařízení se příspěvek z fondů pro každou pomoc vypočítá buď ve vztahu k celkovým nákladům, na které lze poskytnout pomoc, nebo ve vztahu k celkovým veřejným nebo rovnocenným výdajům, na které lze poskytnout pomoc (celostátním, regionálním nebo místním a výdajům Společenství), na každé opatření (operační program, režim podpor, globální granty, projekt, technickou pomoc, studii).

6 Článek 23 téhož nařízení s názvem „Finanční kontrola" stanoví:

„1. Aby bylo zaručeno úspěšné dokončení akcí prováděných veřejnými nebo soukromými investory, členské státy přijmou při provádění akcí nezbytná opatření k:

— pravidelnému ověřování, že akce financované Společenstvím byly řádně prováděny,

— předcházení nesrovnalostem a jejich sledování,

— nahrazení jakékoli částky ztracené v důsledku nesrovnalosti nebo nedbalosti. S výjimkou případů, kdy členský stát, zprostředkovatel nebo investor poskytne důkaz, že nejsou odpovědni za nesrovnalost nebo nedbalost, je členský stát podpůrně odpovědný za náhradu veškerých částek vyplacených neoprávněně. [...]

Členské státy informují Komisi o opatřeních přijatých pro tyto účely a zejména Komisi sdělí popis kontrolních a řídících systémů pro zajištění efektivního provádění akcí. Průběžně informují Komisi o stavu správních a soudních řízení.

Členské státy dají Komisi k dispozici veškeré příslušné vnitrostátní zprávy, týkající se kontroly opatření stanovených v dotyčných programech nebo akcích.

Po nabytí účinnosti tohoto nařízení Komise vydá podrobné podmínky provedení tohoto odstavce podle postupů upravených v hlavě VIII a sdělí je Evropskému parlamentu pro informaci.

2. Aniž jsou dotčeny kontroly prováděné členskými státy v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy a aniž jsou dotčena ustanovení článku 206 Smlouvy nebo jakékoli inspekce prováděné na základě čl. 209 písm. c) Smlouvy, mohou úředníci nebo zaměstnanci Komise provádět kontroly na místě, včetně namátkových kontrol, akcí financovaných strukturálními fondy a řídících a kontrolních systémů.

Před provedením kontroly na místě ji Komise oznámí dotyčnému členskému státu, aby obdržela veškerou nezbytnou pomoc. Možnost Komise provádět případné kontroly na místě bez předchozího upozornění je upravena dohodami uzavřenými v souladu s ustanoveními finančního nařízení v rámci partnerství. Těchto kontrol se mohou účastnit úředníci nebo zaměstnanci dotyčného členského státu.

Komise může od dotyčného členského státu požadovat provedení kontroly na místě k ověření zachovávání pravidel ohledně žádosti o platbu. Takových kontrol se mohou účastnit úředníci nebo zaměstnanci Komise a musí tak učinit, pokud o to dotyčný členský stát požádá.

Komise zajistí, aby jakékoli kontroly, které provádí, byly prováděny koordinovaně tak, aby se vyloučily opakované kontroly, pokud jde o stejné záležitosti během stejného období. Dotyčný členský stát a Komise si bezodkladně vymění veškeré informace o výsledcích provedených kontrol.

3. Po dobu tří let po poslední platbě týkající se jakékoli akce ponechají odpovědné subjekty a orgány Komisi k dispozici veškeré dokumenty týkající se výdajů na akci a souvisejících kontrol." *(neoficiální překlad)*

7 Článek 24 nařízení č. 4253/88 s názvem „Snížení, pozastavení a zrušení pomoci" stanoví:

„1. Ukáže-li se, že uskutečnění akce nebo opatření neodůvodňuje k části ani k celkové částce přidělené pomoci, provede Komise patřičné přezkoumání takového

případu v rámci partnerství, přičemž zejména požádá členský stát nebo jiný orgán určený členským státem k provedení akce, aby ve stanovené lhůtě předložily svá vyjádření.

2. Po tomto prošetření může Komise snížit nebo pozastavit pomoc pro dotyčnou akci nebo opatření, jestliže vyšetřování potvrdí existenci nesrovnalosti nebo významné změny, ovlivňující povahu nebo podmínky provedení akce nebo opatření, pro které nebyl žádán souhlas Komise.

3. Neoprávněně vyplacené částky, které mají být získány zpět, jsou navráceny Komisi [...]." *(neoficiální překlad)*

Skutečnosti předcházející sporu

8 Rozhodnutím 94/626/ES ze dne 13. července 1994 o stanovení rámce Společenství pro strukturální pomoc Společenství v regionech Irska, kterých se týká cíl č. 1 (Úř. věst. L 250, s. 12), a sice celé území, schválila Komise uvedený rámec pro období od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1999.

9 Na základě tohoto rozhodnutí Komise následně přijala rozhodnutí C (94) 1972 ze dne 29. července 1994, C (94) 2613 ze dne 15. listopadu 1994 a C (94) 3226 ze dne 29. listopadu 1994, kterými poskytla finanční pomoc z Evropského sociálního fondu (dále jen „ESF") ve výši 1 897 206 226 eur na operační programy týkající se turismu, průmyslového rozvoje a rozvoje lidských zdrojů (dále jen „operační programy").

10 Řídícím orgánem určeným Irskem pro provádění těchto operačních programů bylo Department of Enterprise, Trade and Employment (dále jen „DETE").

11 Ve dnech od 6. do 10. listopadu a od 4. do 6. prosince 2000 se útvary Komise vydaly do Dublinu, aby v souladu s čl. 23 odst. 2 nařízení č. 4253/88 provedly kontroly na místě a šetření ohledně akcí spolufinancovaných ESF v letech 1994 až 1998. Tyto akce byly provedeny National Training and Development Institute (dále jen „NTDI") a Central Remedial Clinic, za odpovědnosti National Rehabilitation Board. Útvary Komise zkontrolovaly rovněž záznam o auditu předložený DETE, aby ověřily souvislost mezi částkami zaplacenými Komisí a částkami požadovanými různými konečnými příjemci, kteří se účastnili operačních programů.

12 Následně po kontrolách vypracovala Komise zprávu o auditu, kterou irským orgánům sdělila dopisem ze dne 13. února 2001 a vyzvala je, aby předložily svá vyjádření. Podle této zprávy obsahovaly žádosti o spolufinancování podané v rámci operačních programů následující nesrovnalosti:

— místo aby NTDI přiznal veškeré vnitrostátní zdroje určené pro financování projektů, přiznal vnitrostátní finanční zdroje pouze ve výši 25 % celkových nákladů, tedy minimální procento vnitrostátního financování požadované pro možnost obdržet spolufinancování z ESF na základě cíle č. 1;

— po použití konverzního mechanismu, upraveného v čl. 5 odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 1866/90 ze dne 2. července 1990 o opatřeních pro používání ecu pro

účely rozpočtového řízení strukturálních fondů (Úř. věst. L 170, s. 36), změnilo DETE částky získané přepočítáním tím, že převedlo část nespolufinancovaných veřejných výdajů do výdajů spolufinancovaných;

— výše uvedené nesrovnalosti vedly k nadměrnému spolufinancování Společenství a projevily se poškozením záznamu o auditu operací spolufinancovaných ESF.

13 Dopisem ze dne 20. prosince 2001 informovalo DETE Komisi o výsledku svých šetření ohledně těchto nesrovnalostí a reagovalo na závěry zprávy z auditu.

14 Komise vzhledem k tomu, že se podle jejího názoru v těchto šetřeních neukázala žádná nová skutečnost, zahájila dopisem ze dne 28. února 2002 postup upravený v článku 24 nařízení č. 4253/88 a vyzvala irské orgány, aby předložily svá vyjádření.

15 Irské orgány ve své odpovědi ze dne 18. června 2002 doplněné dopisem ze dne 25. července 2002 uznaly, že žádosti o spolufinancování předložené NTDI nebyly vypracovány v souladu s řádnými postupy ESF. Uvádějí v tomto ohledu, že po ověření předložilo NTDI opravené žádosti o spolufinancování pro roky 1997 a 1998, ale že naproti tomu oprava žádostí nemohla být provedena se stejným stupněm přesnosti pro roky 1994 až 1996, zejména z důvodu ztráty údajů související se změnou informačního systému NTDI.

16 Stejně tak tyto orgány uznávají, že úpravy žádostí o spolufinancování provedené DETE nebyly přiměřené. Upřesňují nicméně, že tyto úpravy nezpůsobily nadměrné nebo neoprávněné financování Společenství, neboť byly provedeny pouze v případě, kdy výdaje, na které lze poskytnout pomoc, byly dostatečně vysoké a kdy byly žádosti o financování kvůli nesprávnému uplatnění konverzního mechanismu podceněny.

17 Konečně, provedení úprav a oprav žádostí o spolufinancování napravilo neúmyslné chyby v záznamu o auditu, jelikož prokázalo existenci dostatečných výdajů, na které lze poskytnout pomoc.

18 Po přezkoumání vyjádření irských orgánů Komise napadeným rozhodnutím snížila celkovou částku finanční pomoci Společenství původně poskytnutou operačním programům o 15 614 261 eur.

K žalobě

19 Na podporu své žaloby uplatňuje Irsko čtyři žalobní důvody, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, porušení právních norem týkajících se uplatňování Smlouvy, porušení zásady proporcionality a porušení zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

20 Svým prvním žalobním důvodem Irsko uplatňuje, že se Komise tím, že odmítla vzít v úvahu opravy žádostí o spolufinancování, jejichž cílem bylo prokázat, že zjištěné nesrovnalosti nezpůsobily neoprávněné nebo nadměrné financování Společenství, jakož i snížením finanční pomoci ESF dopustila zjevně nesprávného právního a skutkového posouzení. Vzhledem k tomu, že nesrovnalosti zjištěné Komisí byly totiž ve skutečnosti čistě technickými chybami v postupu a neměly žádný dopad na rozpočet Společenství, bylo odmítnutí Komise vzít v úvahu opravené žádosti o spolufinancování neodůvodněné. Mimoto takové odmítnutí neodůvodňuje ani okolnost, že finanční výkazy byly definitivně uzavřeny dne 31. prosince 1999.

21 Komise nejprve zdůrazňuje, že Irsko nezpochybňuje, že žádosti o spolufinancování obsahují nesrovnalosti.

22 Dále tvrdí, že opravy provedené v žádostech o spolufinancování byly nepřípustné, protože nebyly předmětem řádného ověřovacího postupu a byly podány po dni konečného uzavření finančních výkazů.

23 Mimoto má Komise za to, že jelikož se opravy provedené v žádostech o spolufinancování pro roky 1994 až 1996 zakládaly na zevšeobecňování a nebyly k nim přiloženy žádné doklady, nesplňovaly požadavky stanovené v čl. 23 odst. 3 nařízení č. 4253/88.

24 Konečně Komise uplatňuje, že nesrovnalosti, které byly důvodem k přijetí napadeného rozhodnutí, nespočívají v uznatelnosti nákladů, ale ve zdroji financování, a že krom toho měly vliv na finanční výkazy a programování fondů.

25 Podle článku 274 ES Komise plní rozpočet na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků, v souladu se zásadami řádného finančního řízení, a členské státy s ní spolupracují, aby zajistily využití rozpočtových prostředků v souladu se zásadami řádného finančního řízení.

26 Soudní dvůr v tomto ohledu již rozhodl, že se financování výdajů vnitrostátních orgánů Evropským zemědělským řídícím a záručním fondem řídí pravidlem, že rozpočet Společenství hradí pouze výdaje uskutečněné v souladu s pravidly Společenství (rozsudek ze dne 6. října 1993, Itálie v. Komise, C-55/91, Recueil, s. I-4813, bod 67). Tato zásada se rovněž použije pro poskytování finanční pomoci v rámci ESF.

27 Pokud přezkum akce nebo opatření, pro které byla finanční pomoc Společenství poskytnuta, potvrzuje existenci nesrovnalosti, může Komise, podle čl. 24 odst. 2 nařízení č. 4253/88, snížit, pozastavit nebo zrušit tuto pomoc.

28 V projednávaném případě je nepochybné, že Irsko ve vyjádřeních, která předložilo v rámci přezkoumání podle čl. 24 odst. 1 nařízení č. 4253/88 a během řízení před Soudním dvorem, nezpochybnilo existenci nesrovnalostí zjištěných Komisí, ani neposkytlo důkazy, které by zpochybnily jejich pravdivost.

29 Krom toho není možno přijmout důvody Irska, že tyto nesrovnalosti jsou „technické" povahy a nepoškozují rozpočet Společenství.

30 Článek 24 nařízení č. 4253/88 totiž nečiní žádný kvantitativní nebo kvalitativní rozdíl mezi nesrovnalostmi, které mohou vést ke snížení pomoci.

31 Mimoto, jak uvedl generální advokát v bodě 36 svého stanoviska, i nesrovnalosti, které nemají konkrétní finanční vliv, mohou vážně ohrozit finanční zájmy Unie, jakož i dodržování práva Společenství, a tedy odůvodnit uplatnění finančních oprav Komisí.

32 Z toho vyplývá, že Komise právem snížila finanční pomoc Společenství přiznanou původně operačním programům.

33 Co se krom toho týče dne konečného uzavření finančních výkazů, vyplývá jak z finančního rámce Společenství pro strukturální pomoc Společenství v regionech Irska, kterých se týká cíl č. 1, pro období od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1999, tak z rozhodnutí C (94) 1972, C (94) 2613 a C (94) 3226, že k žádné změně finančních výkazů ani k žádnému finančnímu závazku nemohlo dojít po 31. prosinci 1999.

34 V důsledku toho Komise, vzhledem k tomu, že opravené žádosti o spolufinancování předložené Irskem po tomto dni implikovaly nové programování závazků ESF pro dotyčné období, rovněž právem prohlásila uvedené žádosti za nepřípustné.

35 Z toho vyplývá, že první žalobní důvod vznesený Irskem není opodstatněný a musí být zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení právních pravidel týkajících se uplatňování Smlouvy

36 Ve svém druhém žalobním důvodu Irsko tvrdí, že Komise jednak tím, že nepřijala prováděcí pravidla pro finanční kontrolu před rokem 1997, a jednak tím, že uplatnila se zpětným účinkem nařízení Komise (ES) č. 2064/97 ze dne 15. října 1997, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 4253/88, pokud jde o finanční kontrolu prováděnou členskými státy u operací spolufinancovaných strukturálními fondy (Úř. věst. L 290, s. 1), na situaci, která nastala v rámci finanční pomoci z ESF poskytnuté Irsku pro roky 1994 až 1997, porušila čl. 23 odst. 1 nařízení č. 4253/88.

37 Dále má Irsko za to, že Komise porušila článek 24 nařízení č. 4253/88. Neprovedla totiž náležitý přezkum věci a skutečnosti zjištěné během tohoto přezkumu nepředstavovaly závažné nesrovnalosti, které by odůvodňovaly snížení finanční pomoci.

38 Konečně podle tohoto členského státu Komise rovněž porušila zásadu partnerství stanovenou v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 2052/88.

39 Komise tvrdí, že opožděné přijetí prováděcích pravidel pro finanční kontrolu nesouvisí s napadeným rozhodnutím a že Irsko v každém případě mělo podat žalobu pro nečinnost podle článku 232 ES nebo žalobu na neplatnost podle článku 230 ES do dvou měsíců od jeho přijetí.

40 Uplatňuje, že nařízení č. 2064/97 pouze formalizuje dřívější praxi v oblasti auditu a finanční kontroly a že i před rokem 1997 bylo každé porušení záznamu o auditu v rozporu s nařízeními č. 2052/88 a č. 4253/88.

41 Pokud jde o porušení článku 24 nařízení č. 4253/88, Irsko podle názoru Komise pouze opakuje vytýkané skutečnosti již uvedené v rámci prvního žalobního důvodu. Komise každopádně popírá, že porušila toto ustanovení. Šetření, která vedla, a dialog, který navázala s Irskem, byly totiž přiměřené. Kromě toho se Komise domnívá, že zjištěné nesrovnalosti byly obzvláště závažné, a odůvodňovaly tedy její rozhodnutí snížit finanční pomoc poskytnutou operačním programům.

42 Konečně má Komise za to, že argument vycházející z porušení čl. 4 odst. 1 nařízení č. 2052/88 je nepřípustný, neboť Irsko pouze uvádí toto ustanovení, aniž by upřesnilo, jak bylo porušeno.

43 Argument Irska týkající se porušení čl. 23 odst. 1 nařízení č. 4253/88 Komisí, nemůže být přijat.

44 V tomto ohledu je namístě konstatovat, že jednak podání žaloby na základě článku 230 ES, jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí o snížení finanční pomoci Společenství, nepředstavuje vhodný prostředek pro napadení opožděného přijetí prováděcích pravidel pro finanční kontrolu, uvedených v čl. 23 odst. 1 nařízení č. 4253/88. Za tímto účelem mohlo Irsko před přijetím nařízení č. 2064/97 napadnout nečinnost Komise na základě žaloby pro nečinnost podle článku 232 ES, nebo zpochybnit platnost tohoto nařízení podáním žaloby na neplatnost podle článku 230 ES, do dvou měsíců po jeho přijetí.

45 Kromě toho, pokud jde o údajné použití nařízení č. 2064/97 se zpětným účinkem, postačuje uvést, že napadené rozhodnutí se neodvolává na žádné ustanovení tohoto nařízení, ale je založeno na ustanoveních účinných v rozhodné době, a sice zejména čl. 4 odst. 1 a čl. 13 odst. 3 nařízení č. 2052/88 a čl. 9 odst. 1 a čl. 17 odst. 2 nařízení č. 4253/88.

46 Mimoto, jak uvedl generální advokát v bodě 45 svého stanoviska, již před přijetím nařízení č. 2064/97 vyžadoval soubor účinných relevantních ustanovení, aby členské státy, které jsou příjemci finanční pomoci Společenství v rámci strukturálních fondů, poskytly veškeré záruky, které by umožnily ověřit přímou souvislost mezi skutečně uskutečněnými výdaji v rámci spolufinancovaných projektů a souvisejícími žádostmi o finanční pomoc Společenství. Tato ustanovení byla tedy sama o sobě dostatečná pro sankcionování nesrovnalostí, kterých se dopustily irské orgány. Zvláště článek 23 nařízení č. 4253/88, na jehož základě bylo přijato nařízení č. 2064/97, ukládal členským státům přijmout nezbytná opatření pro pravidelné ověřování, že byly akce financované Společenstvím řádně prováděny, pro předcházení a sledování nesrovnalostí, jakož i nahrazení jakékoli částky ztracené v důsledku nesrovnalosti nebo nedbalosti.

47 Argument Irska, vycházející z toho, že Komise porušila článek 24 nařízení č. 4253/88, tedy rovněž nemůže být přijat.

48 Ze spisu totiž jasně vyplývá, že postup stanovený těmito ustanoveními byl dodržen. Komise poté, co její útvary v listopadu a prosinci 2000 provedly kontroly na místě, shledala ve zprávě z auditu, kterou předala irským orgánům dne 13. února 2001, řadu nesrovnalostí, které vyšly těmito kontrolami najevo. Na základě svých zjištění sdělila dopisem ze dne 28. února 2002 těmto orgánům svůj záměr snížit finanční pomoc z ESF vztahující se k žádostem o spolufinancování, ohledně kterých byly zjištěny nesrovnalosti, a požádala tyto orgány, aby předložily ve lhůtě dvou měsíců svá vyjádření podle čl. 24 odst. 1 nařízení č. 4253/88.

49 Krom toho tento argument tím, že uplatňuje, že zjištění Komise nepředstavují nesrovnalosti natolik závažné, aby odůvodnily snížení finanční pomoci z ESF, je opakováním prvního žalobního důvodu zkoumaného v rámci této žaloby.

50 Co se konečně týče Irskem namítaného porušení zásady partnerství, je třeba připomenout, že z čl. 38 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora a související judikatury vyplývá, že každý návrh na zahájení řízení musí uvádět předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů a že tyto údaje musí být natolik jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si jeho obhajobu a Soudnímu dvoru vykonávat jeho kontrolu. Z toho vyplývá, že základní skutkové a právní poznatky, na kterých je žaloba založena, musí být souvisle a srozumitelně patrné ze samotného znění žaloby (rozsudky ze dne 9. ledna 2003, Itálie v. Komise, C-178/00, Recueil, s. I-303, bod 6, a ze dne 14. října 2004, Komise v. Španělsko, C-55/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 23).

51 Tak tomu není v případě argumentu Irska týkajícího se porušení zásady partnerství Komisí. Uvedený členský stát se totiž ve své žalobě omezuje na uplatnění porušení této zásady, aniž by uvedl skutkové a právní poznatky, na kterých zakládá toto tvrzení.

52 V důsledku toho je nutno druhý žalobní důvod v rozsahu, ve kterém se týká porušení zásady partnerství, odmítnout jako nepřípustný.

53 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý žalobní důvod uplatněný Irskem je částečně nepřípustný a částečně neopodstatněný.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

54 Ve svém třetím žalobním důvodu Irsko tvrdí, že rozhodnutí o snížení pomoci ESF je nepřiměřené. Komisi by totiž umožnily dosáhnout sledovaného cíle jiná řešení. Komise tak zejména mohla vzít v úvahu vysvětlení a opravy předložené irskými orgány.

55 Podpůrně má Irsko za to, že požadovaná částka je nepřiměřená.

56 Komise tvrdí, že s ohledem na nesrovnalosti zjištěné v projednávaném případě a v souladu se zásadou řádného finančního řízení, kterou je vázána na základě článku 274 ES, neměla jinou volbu než snížit finanční pomoc přinejmenším o částku odpovídající těmto nesrovnalostem. Za těchto podmínek napadené rozhodnutí tedy není na újmu zásadě proporcionality.

57 Je třeba připomenout, že v oblasti strukturálních fondů je právním základem pro žádosti Komise o vrácení čl. 24 odst. 2 nařízení č. 4253/88 (rozsudek ze dne 24. ledna 2002, Conserve Italia v. Komise, C-500/99 P, Recueil, s. I-867, bod 88).

58 Zvláště pokud přezkum případu odhalí, že z důvodu existence nesrovnalosti je finanční pomoc částečně neoprávněná, umožňuje toto ustanovení Komisi pomoc snížit.

59 V projednávaném případě je nepochybné, že napadeným rozhodnutím Komise snížila finanční pomoc z ESF o částku odpovídající zjištěným nesrovnalostem a pouze za účelem vyloučit spolufinancování Společenství u nezákonných nebo neoprávněných výdajů.

60 Z toho vyplývá, že takto provedené snížení je v souladu se zásadou proporcionality.

61 Třetí žalobní důvod vznesený Irskem je tedy nutno prohlásit za neopodstatněný.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásad legitimního očekávání a právní jistoty

62 Ve svém čtvrtém žalobním důvodu Irsko tvrdí, že Komise tím, že jej v rámci jednání, která následovala po kontrole jejích útvarů na místě, požádala, aby ověřilo a opravilo žádosti o spolufinancování, vzbudila legitimní očekávání, že tyto opravené žádosti o spolufinancování vezme v úvahu. Toto legitimní očekávání bylo ostatně posíleno skutečností, že v dřívější praxi Komise povolila opravu takových žádostí, pokud byly zjištěny výdaje, na které pomoc nemůže být poskytnuta.

63 Krom toho má Irsko za to, že Komise tím, že zklamala toto očekávání a založila napadené rozhodnutí na pravidlech, která právní úprava účinná v rozhodné době nestanovila nebo která nebyla přesná, porušila zásadu právní jistoty.

64 Komise tvrdí, že s ohledem na zjištěné nesrovnalosti nemohly irské orgány legitimně očekávat, že jim bude přiznáno požadované spolufinancování. Jednak totiž legitimní očekávání, že bude pomoc vyplacena, které by příjemce pomoci mohl mít, zaniká, pokud se dopustí pochybení. Kromě toho žádná okolnost neumožňuje dojít k závěru, že irské orgány obdržely záruku, že žádosti o spolufinancování neobsahují nesrovnalosti nebo že tyto nesrovnalosti nepovedou ke snížení finanční pomoci z ESF.

65 Komise má za to, že zásada právní jistoty byla dodržena, neboť v napadeném rozhodnutí pouze uplatnila právní úpravu použitelnou v rozhodné době, podle které může být požadováno vrácení neoprávněně vyplacených částek z ESF, pokud je zjištěna nesrovnalost.

66 V projednávaném případě nikterak ze spisu nevyplývá, že Komise Irsku poskytla konkrétní záruky, které by u tohoto členského státu mohly vzbudit důvodné očekávání, že Komise vezme v úvahu opravené žádosti o spolufinancování a že nepřistoupí ke snížení finanční pomoci souvisejícímu se zjištěnými nesrovnalostmi.

67 Nelze tedy mít za to, že Komise tím, že přijala napadené rozhodnutí, porušila zásadu legitimního očekávání.

68 Krom toho z ustálené judikatury vyplývá, že jestliže Komise nepřistoupila k nápravě v dřívějších finančních obdobích, ale tolerovala tyto nesrovnalosti z důvodu spravedlnosti, nenabývá dotyčný členský stát právo požadovat na základě zásady právní jistoty nebo legitimního očekávání stejný postoj v případě nesrovnalostí, ke kterým došlo v následujícím období (výše uvedené rozsudky ze dne 6. října 1993, Itálie v. Komise, bod 67; Německo v. Komise, bod 12, a rozsudek ze dne 6. prosince 2001, Řecko v. Komise, C-373/99, Recueil, s. I-9619, bod 56).

69 Nelze též mít za to, že napadeným rozhodnutím byla porušena zásada právní jistoty, která vyžaduje, aby právní normy byly jasné a přesné, a jejímž cílem je zajistit předvídatelnost právních stavů a vztahů, které vyplývají z práva Společenství (rozsudek ze dne 15. února 1996, Duff a další, C-63/93, Recueil, s. I-569, bod 20), neboť právní úprava použitelná v rozhodné době stanovila možnost Komise snížit finanční pomoc v případě prokázaných nesrovnalostí.

70 V důsledku toho je čtvrtý žalobní důvod vznesený Irskem neopodstatněný.

71 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout žalobu v celém rozsahu.

K nákladům řízení

72 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení ve svém návrhu a Irsko bylo ve sporu neúspěšné, je namístě mu uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.